

Sygn. akt XI GC 1046/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 października 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Przemysław Badurka

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa W. N. (1)

przeciwko B. E.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. E. na rzecz powódki W. N. (1) kwotę 7947,29 zł (siedem tysięcy dziewięćset czterdzieści siedem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 6.476,89 zł (sześć tysięcy czterysta siedemdziesiąt sześć złotych, osiemdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 29 maja 2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2215,00 zł (dwa tysiące dwieście piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: XI GC 1046/17

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2017r. powódka W. N. (1) złożyła pozew przeciwko B. E. o zapłatę kwoty 7.947,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 6.476,89 zł od dnia 29 maja 2017r. do dnia zapłaty oraz złożyła wniossek o zasądzenie kosztów postępowania sądowego. W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazała, iż wynajmowała lokal (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w której pozwany początkowo sprawował funkcję prezesa zarządu, a następnie funkcję likwidatora majątku. Powódka uzyskała przeciwko spółce prawomocny nakaz zapłaty, na podstawie którego wszczęła postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Powódka wskazała, iż swoje roszczenie wywodzi z art. 299 k.s.h. Powódka wzywała pozwanego do zapłaty należności, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 01 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem powódki.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż faktura nr (...) na kwotę 1.691,25 zł została przez niego zapłacona w dniu 31 grudnia 2012r. Nadto wskazał, iż powódka posiadała wpłaconą przez niego kaucję gwarancyjną, wobec powyższego podniósł zarzut potrącenia kwoty 1.691,25 zł wpłaconej tytułem kaucji z wierzytelnością objęta niniejszym powództwem. Strona pozwana wskazała także, iż w dniu 15 lipca 2014r. nastąpiło otwarcie (...) spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w S., a w dniu 23 listopada 2015r. Zgromadzenie Wspólników podjęło uchwałę o zakończeniu likwidacji spółki. Postanowienie Sądu o wykreśleniu spółki uprawomocniło się w dniu 18 listopada 2016r., a powódka swoją wierzytelność zgłosiła w dniu 19 maja 2016r. Nadto wskazała, iż komornik, wiedząc, iż spółka jest w trakcie likwidacji, winien ustalić na jakim etapie jest postępowanie likwidacyjne. Moment wszczęcia egzekucji nie pozwoliłby na uzyskanie jakiegokolwiek kwoty, albowiem w dniu 23 listopada 2015r. została podjęta uchwała o zakończeniu likwidacji. Pozwany wskazał także, iż powódka miała wiedzę, iż spółka nie ma faktycznie siedziby w lokalu przy ul. (...). B. X 9. Nadto pozwany poinformował, iż sporządzone na dzień zakończenia likwidacji dokumenty finansowe spółki wskazywały na zysk w wysokości 37.184,71 zł; spółka do momentu zakończenia likwidacji znajdowała się w dobrej sytuacji finansowej i była zdolna do wykonywania swoich zobowiązań pieniężnych, dlatego też nie było przesłanek do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Pismem z dnia 25 września 2017r. pozwany oświadczył, iż potrąca wierzytelność w kwocie 1.308,75 zł tytułem kaucji gwarancyjnej z wierzytelnością dochodzoną niniejszym pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy z dnia 11 lipca 2012r. została zawiązana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., której prezesem zarządu został B. E.. 15.07.2014 r. otwarto likwidację spółki, pozwany został likwidatorem spółki.

Dowód:

- akt notarialny, k.5-15;
- postanowienie z dnia 01 października 2015r., k.16-17;
- odpis z KRS, k.18-23.

W dniu 27 lutego 2012r. została zawarta umowa najmu lokalu użytkowego położonego w S. przy ul. (...). B. X 9 pomiędzy J. Ł. i A. N. (Wynajmujący) a B. E. (Najemcą). W umowie wskazano, iż najemca będzie płacić wynajmującemu miesięczny czynsz płatny:

- za okres od 01.04.2012r. do 31.03.2013r. w wysokości 2750 zł netto,
- za okres od 01.04.2013r. do 28.02.2014r. w wysokości 3000 zł netto.

W umowie nadto wskazano, iż tytułem zabezpieczenia ewentualnych roszczeń wynajmującego najemca wpłaca zabezpieczenie w postaci kaucji pieniężnej w wysokości jednomiesięcznego czynszu najmu, tj. 3000 zł. Podpisem pod umową wynajmujący pokwitował odbiór kaucji (§ 4 ust 2)

W dniu 30 sierpnia 2012r. został sporządzony aneks do umowy, w którym wskazano, iż dane Najemcy ulegają zmianie i przyjmują brzmienie: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przy ul. (...). B. X 9, reprezentowana przez B. E., zamieszkałego w S. przy ul. (...).

O dnia 01 sierpnia 2012r. W. N. (2) była współwłaścicielem przedmiotowego lokalu użytkowego na mocy umowy darowizny.

Dowód:

- umowa najmu, k.92-93v;
- aneks, k.91;
- zeznania B. E. , k.95-96;

- umowa darowizny w aktach sprawy XI GNC 2085/15, k.12-13v.

W. N. (1) wystawiła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością następujące faktury VAT:

- nr 15 z dnia 04 października 2012r. na kwotę 1691,25 zł tytułem czynszu za lokal użytkowy znajdujący się w S. przy ul. (...). B. X 9 za okres od 01.10.2012r. do 31.10.2012r. z terminem płatności do dnia 17 października 2012r.;

- nr 21 z dnia 25 października 2012r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 02 października 2012r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 08 listopada 2012r.;

- nr 30 z dnia 27 listopada 2012r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 02 listopada 2012r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 11 grudnia 2012r.;

- nr 37 z dnia 03 grudnia 2012r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 01 września 2012r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 17 grudnia 2012r.;

- nr 42 z dnia 07 grudnia 2012r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 04 grudnia 2012r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 21 grudnia 2012r.;

- nr 9 z dnia 07 stycznia 2013r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 02 stycznia 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 02 stycznia 2013r.;

- nr 36 z dnia 23 kwietnia 2013r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 04 kwietnia 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 20 maja 2013r.;

- nr 45 z dnia 20 maja 2013r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 06 maja 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 03 czerwca 2013r.;

- nr 53 z dnia 24 czerwca 2013r. na kwotę 63,33 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 04 czerwca 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 12 lipca 2013r.;

- nr 61 z dnia 01 sierpnia 2013r. na kwotę 55,56 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 04 lipca 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 15 sierpnia 2013r.;

- nr 63 z dnia 01 sierpnia 2013r. na kwotę 1.845 zł tytułem czynszu za lokal użytkowy znajdujący się w S. przy ul. (...). B. X 9 za okres od 01.08.2013r. do 31.08.2013. z terminem płatności do dnia 15 sierpnia 2013r.;

- nr 68 z dnia 30 sierpnia 2013r. na kwotę 55,56 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 01 sierpnia 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 13 września 2013r.;

- nr 70 z dnia 02 września 2013r. na kwotę 1.845 zł tytułem czynszu za lokal użytkowy znajdujący się w S. przy ul. (...). B. X 9 za okres od 01.09.2013r. do 30.09.2013. z terminem płatności do dnia 16 września 2013r.;

- nr 75 z dnia 07 września 2013r. na kwotę 55,56 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 02 września 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 10 października 2013r.;

- nr 82 z dnia 30 października 2013r. na kwotę 54,58 zł tytułem refaktur do faktury nr (...) z dnia 03 października 2013r., a dot. centralnego ogrzewania, wody i kanalizacji i wywozu śmieci, z terminem płatności do dnia 13 listopada 2013r.

Faktura nr (...) została zapłacona w dniu 16 maja 2013r. w części, tj. w kwocie 1.500 zł.

Dowód:

- faktury w aktach sprawy XI GNc 2085/15, k.14-28;

- faktura nr (...), k.42;

- potwierdzenie zapłaty, k.90-90v.

Sporządzono dokument w postaci dowodu wypłaty KW (...) z dnia 31 grudnia 2012r. tytułem „15((...),25)” kwoty 1.691,25 zł. Na dokumencie tym brak jest podpisu osoby, która powyższą kwotę miała otrzymać.

Dowód:

- dowód wypłaty, k.43.

Dnia 22 maja 2013r. W. N. (1) wystosowała do B. E. pismo, w którym wskazała, iż rozwiązuje umowę najmu ze skutkiem natychmiastowym oraz wezwała do zapłaty w związku z zaleganiem z zapłatą czynszu za co najmniej 2 miesiące. Nadto pismem z dnia 11 czerwca 2013r. W. N. (1) podtrzymała swoje stanowisko i wyznaczyła termin do zapłaty do dnia 18 czerwca 2013r.

Dnia 27 września 2013r. J. Ł. wystosował do B. E. pismo, w którym wskazał, iż rozwiązuje umowę najmu ze skutkiem natychmiastowym oraz wezwał do zapłaty w związku z zaleganiem z zapłatą czynszu za co najmniej 5 miesięcy.

W dniu 04 lutego 2014r. sporządzono pismo adresowane do B. E., w którym umowa najmu lokalu przy ul. (...) X 9 została wypowiedziana z dniem 29 września 2013r.

Dowód:

- pismo z dnia 22 maja 2013r., k.85;

- pismo z dnia 11 czerwca 2013r., k.86;

- pismo z dnia 27 września 2013r., k.87;

- pismo z dnia 04 lutego 2014r., k.88

Lokal wynajmowany był przez spółkę (...) do 29.09.2013 r., kiedy to właściciele zmienili w nim zamki, uniemożliwiając najemcy dostęp do pomieszczeń. W lokalu pozostał wszelki majątek ruchomy spółki (wyposażenie baru), którego spółka nie odzyskała.

Dowód:

- zeznania B. E. , k.95-96.

W dniu 03 lutego 2014r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystosowała pismo do J. Ł., w którym wskazała, iż za dzień rozwiązania umowy uznaje dzień 29.09.2013r., w którym do dnia zmienione zostały zamki w wynajmowanym lokalu.

Dowód:

- pismo w aktach sprawy XI GNc 2085/15, k.30.

W dniu 12 maja 2014r. sporządzono pismo, w treści którego wskazano, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prosi o informację na temat zaległości w opłatach z tytułu wynajmu lokalu przy ul. (...). B. X 9 w S.. Pismo zostało skierowane do W. N. (1), ale nie zostało odebrane.

Dowód:

- pismo z dnia 12 maja 2014r. wraz z dowodem nadania, k.48-50.

W dniu 25 lipca 2014r. został zgłoszony wniosek o publikację ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym dot. podmiotu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w S..

Dowód:

- wniosek o publikację, k.46-47.

Pismem z dnia 01 czerwca 2015r. W. N. (3) wezwała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty kwoty 4.609,15 zł tytułem niezapłaconych faktur. W treści pisma wskazano m.in., że faktura nr (...) z dnia 04 października 2012r. została zapłacona w części, tj. w dniu 17 maja 2013r. w kwocie 1.500 zł, wobec czego do zapłaty pozostaje 191,25 zł.

Dowód:

- wezwanie w aktach sprawy XI GNc 2085/15, k.31-33v.

Dnia 23 listopada 2015r. został spisany protokół Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w S., w treści którego wskazano, iż Zgromadzenie Wspólników zatwierdza sprawozdanie finansowe na dzień zakończenia likwidacji, nadto, iż rachunek zysków i strat na dzień 23 listopada 2015r. wykazuje zysk w wysokości 37.184,71 zł, który przeznaczona się na pokrycie strat z lat ubiegłych, a także iż proces likwidacyjny został zakończony.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w S. na dzień 31 grudnia 2014r. wynosiła 1.279,10 zł.

Od 29.09.2013 r. spółka (...) nie prowadziła działalności gospodarczej i nie miała żadnego majątku trwałego, ten bowiem pozostał w lokalu przy B. po wymianie zamków.

Dowód:

- protokół, k.51-51v;

- (...) porównawczy, k.54;

- informacja dodatkowa, k.55;

- sprawozdanie, k.56-57;

- zeznania B. E. , k.95-96.

W dniu 24 listopada 2015r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie (sygn. XI GNc 2085/15) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., aby zapłaciła na rzecz W. N. (1) kwotę 4.610 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- od 1.691,25 zł od dnia 17 października 2012r. do dnia zapłaty;

- od 1.845 zł od dnia 15 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty;

- 1.845 zł od dnia 16 września 2013r. do dnia zapłaty,

a także kwotę 647 zł tytułem kosztów procesu.

Powyższy nakaz został w dniu 15 marca 2016r. opatrzony klauzulą wykonalności, a koszty postępowania klauzulowego wynosiły 120 zł.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego, na skutek wniosku W. N. (1) z dnia 25 maja 2016r. toczyło się postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie R. W. (sygn. Km 413/16). Postanowieniem komornika z dnia 02 listopada 2016r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Koszty postępowania egzekucyjnego wynosiły 103,04 zł, natomiast koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym wynosiły 600 zł. Doręczeń dla spółki dokonywano na adres ujawniony w KRS, tj. B. X 9 S..

Dowód:

- wniosek o wszczęcie egzekucji, k.24-25;
- postanowienie z dnia 02 listopada 2016r., k.26-26v;
- tytuł wykonawczy, k.27-27v;
- akta komornicze Km 413/16;
- nakaz z klauzulą akta sprawy XI GNc 2085/15.
- odpis z (...) ,k.18-23.

Dnia 19 maja 2016r. W. N. (3) wystosowała do B. E. pismo, w którym zgłosiła wierzytelność w postępowaniu likwidacyjnym wynikającą z nakazu zapłaty z dnia 24 listopada 2015r. oraz z postępowania klauzulowego. W piśmie tym wskazano, iż łączna kwota wierzytelności na dzień 19 maja 2016r. wynosi 7.069,59 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 19 maja 2016r., k.53-53v.

Postanowieniem z dnia 07 listopada 2016r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wykreślił spółkę z rejestru.

Uprawomocnienie wykreślenia z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) nastąpiło w dniu 18 listopada 2016r.

Dowód:

- postanowienie z dnia 07 listopada 2016r., k.28;
- odpis z KRS, k.52.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2017r. W. N. (3) wezwała B. E. do zapłaty kwoty 7.947,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, tytułem odpowiedzialności wynikającej z art. 299 k.s.h.

Dowód:

- pismo z dnia 24 kwietnia 2017r. z dowodem nadania, k.29-29v.

W dniu 06 lipca 2017r. B. E. sporządził oświadczenie o potrąceniu, w którym wskazał, iż potrąca kwotę 1.691,25 zł, która została wpłacona tytułem kaucji gwarancyjnej w ramach zawartej umowy najmu, z wierzytelnością wynikającą z nakazu zapłaty z dnia 01 czerwca 2017r., sygn. akt XI GNc 1062/17, wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie.

W dniu 25 września 2017r. B. E. sporządził oświadczenie o potrąceniu, w którym wskazał, iż potrąca kwotę 1.308,75 zł, która została wpłacona tytułem kaucji gwarancyjnej na podstawie umowy najmu z wierzytelnością wynikającą z nakazu zapłaty z dnia 01 czerwca 2017r., sygn. akt XI GNc 1062/17, wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie.

Dowód:

- oświadczenie z dnia 06 lipca 2017r. o potrąceniu wraz dowodem nadania, k.44-45;
- oświadczenie z dnia 25 września 2017r., k.89.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Podstawę prawną powództwa stanowi art. 299 § 1 k.s.h., zgodnie z którym jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Do likwidatorów spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, z wyjątkiem likwidatorów ustanowionych przez sąd, przepis art. 299 stosuje się odpowiednio (art. 299¹ k.s.h.). Stosownie do § 2. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody.

Niniejszym pozwem powódka dochodziła od pozwanego, jako członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., a następnie jej likwidatora, kwoty 7.947,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Na dowód istnienia roszczenia przeciwko spółce powódka przedłożyła prawomocny nakaz zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, a na dowód bezskuteczności egzekucji – postanowienie Komornika. Istnienie zadłużenia spółki i bezskuteczność egzekucji, jako przesłanki powstania roszczenia przeciwko członkowi zarządu spółki, zostały zatem wykazane dokumentami urzędowymi.

W niniejszej sprawie bezsporne było, iż pozwany pełnił funkcję prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., a następnie funkcję jej likwidatora. Pozwany żądając oddalenia powództwa wskazywał, że należności powódki są mniejsze, niż wynika to z nakazu zapłaty, gdyż faktura nr (...) została zapłacona, i to dwukrotnie, a co pozostałych należności podniósł zarzut potrącenia. Ponadto wskazywał też, że powódka nie wykazała przesłanki bezskuteczności egzekucji, gdyż z akt komorniczych wynika, iż wszelka korespondencja w tym postępowaniu kierowana była pod nieaktualny – co było powódce wiadome – adres spółki; ostatni zarzut pozwanego dotyczył tego, że brak było podstaw do wystąpienia z wnioskiem o upadłość, gdyż kondycja spółki aż do jej likwidacji była dobra. Ten ostatni zarzut stanowi zatem nawiązanie do treści art. 299 § 2 k.s.h., zgodnie z którym członek zarządu może zwolnić się ze zobowiązań spółki, jeśli wykaze, że brak złożenia przez niego wniosku o upadłość był niezawiniony.

Jeśli idzie o zarzut zapłaty, to nie mógł on odnieść skutku z 2 powodów. Początkowo pozwany wskazał, iż zapłata nastąpiła w dniu 31 grudnia 2012r., na dowód czego przedłożył dokument w postaci dowodu wpłaty. Jednakże dokument ten nie jest podpisany przez wierzyciela, nie stanowi zatem dowodu na przekazanie wierzycielowi opisanej w nim kwoty. Następnie pozwany wskazał, iż w dniu 16 maja 2013r. zapłacił za fakturę nr (...) w części, tj. 1500 zł. Dowodem tego jest potwierdzenie transakcji, które przedłożył pozwany (k.90-90v). Sąd zauważa jednak, iż jak wynika z pisma powódki z dnia 01 czerwca 2015r. kierowanego do spółki, a które to pismo znajduje się w aktach sprawy XI GNc 2085/15, powódka nie kwestionowała zapłaty kwoty 1.500 zł, gdyż na dochodzą kwotę w wysokości 4.609,15 zł składała się m.in. należność z faktury nr (...), ale z której do zapłaty pozostała kwota 191,25 zł. Oznacza to, że wpłata w wysokości 1500 zł była już przez powódkę uwzględniona na etapie dochodzenia roszczenia przeciwko spółce. Ponadto

podkreślenia wymaga, że niewyegzekwowane prawomocne orzeczenie zasądające wierzytelność wobec spółki z o.o. wiąże z mocy art. 365 § 1 k.p.c. (por. wyrok SN z dn. 15 lutego 2007 r., II CSK 452/06) w sprawie z powództwa dochodzonego na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. W zakresie prawomocności materialnej tego orzeczenia sąd w sprawie z powództwa opartego na art. 299 § 1 k.s.h. musi więc uznać istnienie zobowiązania spółki wobec powoda. Nie można zatem w takiej sprawie skutecznie zakwestionować tego zobowiązania, podnosząc np., że w ogóle ono nie powstało, upadło z mocą wsteczną lub wygasło wskutek wykonania przed wydaniem orzeczenia, ani też skutecznie powołać się na to, iż dochodzenie od spółki roszczenia, odpowiadającego temu zobowiązaniu, stanowiło nadużycie prawa (art. 5 k.c.) albo, że roszczenie to uległo przedawnieniu (por. orzeczenia SN: z dn. 17 lipca 1997 r., III CKN 126/97; z dn. 15 czerwca 1999 r., III CZP 10/99; z dn. 20 grudnia 2001 r., III CZP 69/01; z dn. 27 października 2004 r., IV CK 148/04; z dn. 7 lutego 2007 r., III CSK 227/06; z dn. 19 listopada 2008 r., III CZP 94/08; z dn. 17 marca 2010 r., II CSK 506/09; z dn. 29 listopada 2012 r., II CSK 181/12). Sąd rozpoznający sprawę dotyczącą roszczenia opartego na art. 299 § 1 k.s.h. musi zatem uznać istnienie roszczenia powoda przeciwko spółce, udowodnione prawomocnym orzeczeniem. W konsekwencji pozwany członek zarządu nie może bronić się zarzutami przysługującymi ewentualnie spółce, których spółka nie wykorzystwała w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny przeciwko niej, gdyż prowadziłoby to do podważenia prawomocnego orzeczenia zapadłego przeciwko spółce przez ponowne badanie zasadności zasądzonego już w nim świadczenia, co w świetle art. 365 § 1 k.p.c. jest niedopuszczalne. Także z tego względu zarzut zapłaty faktury nr (...) czy w ogóle zobowiązań objętych nakazem zapłaty nie jest skuteczny. To samo należy odnieść do złożonego przez pozwanego oświadczenia o potrąceniu kaucji. Wprawdzie sam fakt dokonania przez spółkę (...) na rzecz wynajmujących kwoty 3000 zł tytułem kaucji jest bezsporny w świetle umowy najmu (zawiera ona w sobie pokwitowanie przyjęcia tej kwoty), niemniej jednak nie może to prowadzić do oddalenia powództwa przeciwko pozwanemu w jakiegokolwiek części.

Regulacje potrącenia zawiera art. 498 § 1 k.c., zgodnie z którym gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej (§ 2). W niniejszej sprawie należy jednak zwrócić na uwagę na to, iż nie ma tożsamości podmiotowej pomiędzy stronami wierzytelności, które miałyby ulec potrąceniu. Roszczenie dochodzone niniejszym pozwem przysługuje powódce wobec pozwanego, jako członka zarządu spółki. Natomiast wierzytelność z tytułu kaucji gwarancyjnej, która wynika z umowy najmu z dnia 27 lutego 2012r. przysługiwałaby (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako najemcy. Mając na uwadze powyższe oraz art. 498 k.c. należy wskazać, iż nie zachodzi pomiędzy stronami wzajemna relacja dłużnik-wierzyciel, co uniemożliwia skuteczne potrącenie. Natomiast zgodnie z przywołanym już orzecznictwem „pozwany członek zarządu nie może bronić się zarzutami przysługującymi ewentualnie spółce, których spółka nie wykorzystwała w procesie, w którym zapadł tytuł egzekucyjny przeciwko niej (...)” (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2011r., III CZP 129/10, Legalis numer 287097).

Nie została przez pozwanego wykazana przesłanka egzoneracyjna z art. 299 § 2 k.s.h., tj. brak winy w niezłożeniu wniosku o upadłość, wywodzony przez pozwanego z jego zdaniem dobrej kondycji finansowej spółki. Wedle pozwanego spółka na koniec likwidacji osiągnęła zysk w wysokości 37.184,71 zł, a przez cały okres likwidacji była w dobrej kondycji finansowej. Potwierdzeniem tych faktów miał być protokół Zgromadzenia Wspólników z dnia 23.11.2015 r., w którym stwierdzono zysk, oraz zeznania pozwanego. Jednakże dowody te nie są wystarczające do uznania, że pozwany, jako członek zarządu, a następnie likwidator, nie miał obowiązku zgłosić wniosku pozwanej spółki o upadłość. Upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. Zgodnie z art. 11 ust. 1 i 2 prawa upadłościowego i naprawczego w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2016 r., dłużnik był niewypłacalny, jeżeli nie wykonywał swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, należało traktować jako niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczyły wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonywał. Jak wynika z przedłożonej przez obie strony korespondencji, spółka (...) cały czas miała problemy z bieżącymi płatnościami czynszu na rzecz wynajmującego.

Świadczą o tym liczne wezwania do zapłaty. Nakaz zapłaty również obejmuje nieuregulowane zadłużenie związane z lokalem. Jest to zatem podstawa do przyjęcia, że istniały wymagalne zobowiązania pieniężne, których dłużnik nie wykonywał. Odmienne zeznania pozwanego, który twierdził, że wszystko było płacone, a jedynie wynajmujący stwarzał wrażenie, że jest inaczej, są bardzo mało przekonujące, jako że wynajmujący nie ma żadnego interesu w tym, by utrudniać działalność i grozić wypowiedzeniem umowy najemcy, który terminowo reguluje swoje zobowiązania. Próby ustalenia w czasie przesłuchania pozwanego, z czego spółka płaciła należności po zamknięciu lokalu, skończyły się niepowodzeniem, pozwany nie potrafił bowiem wyjaśnić, z czego spółka osiągnęła zysk, wskazany w protokole z 23.11.2015 r., skoro po zamknięciu lokalu ani nie prowadziła działalności, ani nie posiadała żadnego majątku (ten bowiem pozostał w zamkniętym lokalu). Zeznania pozwanego, że spółka nie miała żadnego majątku po zamknięciu lokalu wskazują też na spełnienie drugiej przesłanki wystąpienia z wnioskiem o upadłość – przewaga długów nad majątkiem czynnym. Bezspornie istniejącymi długami były nieuregulowane należności za najem (pozwany nie potrafił przekonująco wyjaśnić, czemu ich nie zapłacił), zaś stan majątkowy był zerowy. Wobec tego uwzględnienie twierdzeń pozwanego wymagałoby oparcia się wyłącznie na jego przekonaniu, że sytuacja spółki była dobra. Pozwany nie umiał dokładnie opisać struktury zobowiązań spółki, zaś jego zeznania pozwalają przypuszczać, że długi ujawniające się w trakcie likwidacji pokrywał z własnych środków. Wobec tego taki materiał dowodowy nie daje podstaw by twierdzić, iż przez cały okres likwidacji nie było podstaw do złożenia wniosku o upadłość. Nadto w dokumentach finansowych spółki widnieje informacja, iż zysk w wysokości 37.184,71 zł zostanie w pierwszej kolejności przeznaczony na pokrycie strat z lat ubiegłych, a także iż w roku 2014 spółka miała stratę, zatem dobra sytuacja finansowa spółki, o której twierdzi pozwany, budzi wątpliwości. Należy również wskazać na sprzeczność twierdzeń pozwanego, który w piśmie procesowym raz podnosił, iż spółka do momentu zakończenia likwidacji znajdowała się w dobrej sytuacji finansowej, a raz wskazywał, iż na etapie likwidacji spółka nie mogła posiadać jakiegokolwiek majątku.

Nie może odnieść skutku zarzut, że powódka w istocie nie skierowała skutecznej egzekucji przeciwko spółce, skoro doręczenia kierowane były na adres, co do którego powódka wiedziała, że siedziba spółki tam się nie znajduje. Postanowienie komornika jest dokumentem urzędowym, a zatem, jeśli pozwany twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu egzekucyjnego nie są zgodne z rzeczywistością, to winien tę okoliczność udowodnić. Innymi słowy, pozwany winien był wykazać, że postępowanie egzekucyjne nie było bezskuteczne z tego powodu, że nie zostało skierowane do takich składników majątkowych spółki, które umożliwiłyby wierzycielowi zaspokojenie przysługującej mu wierzytelności. Kwestia adresu spółki ma znaczenie drugorzędne w sytuacji, w której z zeznań samego pozwanego wynika, że w istocie spółka nie miała majątku już po zakończeniu najmu lokalu i przez cały czas likwidacji. Wobec tego doręczenie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji na jakikolwiek inny adres nie mogło doprowadzić do ujawnienia majątku, z którego możliwe byłoby zaspokojenie roszczenia. Co do zaś samego adresu, zgodnie z art. 133 § 2a k.p.c. w brzmieniu z momentu wydania nakazu zapłaty w dniu 24 listopada 2015r., pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, doręcza się na adres podany w rejestrze, chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Jeżeli ostatni wpisany adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, adres wykreślony jest uważany za adres podany w rejestrze. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż z wydruku KRS wynika, iż adresem siedziby spółki aż do zakończenia likwidacji był adres: ul. (...). B. 9 w S.. Adres ten nie został zmieniony, a zatem korespondencję, adresowaną do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., należało kierować na dokładnie taki adres. Organ egzekucyjny jest związany informacją podaną w KRS, a to na podmiocie, którego dany wpis dotyczy, spoczywa obowiązek wykazania tam takich danych, które będą zgodne ze stanem faktycznym, gdyż to w jego interesie leży, aby korespondencja do niego kierowana była wysyłana na prawidłowy adres. Skoro zatem pozwany, jako prezes zarządu, a następnie jej likwidator, nie zmienił danych w Krajowym Rejestrze Sądowym co do siedziby spółki, to nie może powoływać się na zarzut nieprawidłowego doręczenia spółce korespondencji, gdyż była ona doręczana na adres wskazany w KRS.

Pozwany wskazywał także na moment wykreślenia spółki z rejestru oraz moment umorzenia postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone jako bezskuteczne w 02 listopada 2016r.. Z kolei uprawomocnienie postanowienia o wykreśleniu spółki z rejestru nastąpiło w dniu 18 listopada 2016r. i to dopiero od tej chwili (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością utraciła byt prawny. Postanowienie o wykreśleniu podmiotu z

rejestr, na podstawie którego dokonuje się wpisu do rejestru - co oznacza wprowadzenie danych z tego postanowienia do systemu informatycznego (art. 20 ust. 1 i 2 (...)) - jest skuteczne i wykonalne z chwilą uprawomocnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2014r., I CSK 360/13, Legalis numer 1160517). O powyższym stanowi również art. 694⁵ § 2 k.p.c., zgodnie z którym postanowienia co do istoty sprawy są skuteczne i wykonalne z chwilą ich wydania, z wyjątkiem postanowień dotyczących wykreślenia podmiotu z Krajowego Rejestru Sądowego. Egzekucja nie była więc skierowana przeciwko podmiotowi nieistniejącemu.

Reasumując Sąd uznał, iż roszczenie zasługiwało w całości na uwzględnienie, gdyż powódka wykazała przesłanki powstania roszczenia przeciwko pozwanemu, opisane w art. 299§ k.s.h., a pozwany nie podważył istnienia tych przesłanek i nie wykazał przesłanek zwalniających z odpowiedzialności, wskazanych w § 2 art. 299 k.s.h. Na żądają kwotę składały się: 4610 zł tytułem należności głównej, zasądzonej nakazem zapłaty z dnia 24 listopada 2015r. wydanym przeciwko spółce, 1866,89 zł tytułem odsetek od kwot i dat wskazanych w nakazie zapłaty, 647 zł tytułem kosztów procesu zasądzonych nakazem zapłaty, 120 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego, 103,40 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego oraz 600 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. Dalszych odsetek strona powodowa domagała się od kwoty 6.476,89 zł, która stanowiła sumę należności głównej oraz skapitalizowanych odsetek.

Co do odsetek Sąd wskazuje, iż odsetki za opóźnienie od odszkodowania dochodzonego na podstawie art. 299 k.s.h. należą się dopiero od chwili wymagalności ustalonej zgodnie z art. 455 k.c. Wymagalność roszczenia skierowanego przeciwko członkom zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest tożsama z wymagalnością roszczenia względem spółki. Termin spełnienia świadczenia przez osoby, o których mowa w art. 299 k.s.h., nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, przez co świadczenie winno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Powódka niniejszym pozwem dochodziła odsetek od kwoty 6.476,89 zł, na którą to kwota składała należność główna zasądzona nakazem zapłaty wydanym przeciwko spółce oraz skapitalizowane odsetki, należne od sum i dat szczegółowo wskazanych w nakazie. Odsetki te stanowią część szkody (niewyegzekwowanego roszczenia), a naliczono je prawidłowo od dat wskazanych w nakazie do momentu ustalenia, że egzekucja przeciwko spółce jest bezskuteczna, który to moment utożsamia się w orzecznictwie z chwilą powstania szkody. Matematyczne wyliczenie odsetek z pozwu jest prawidłowe. W związku z powyższym zasadne było zasądzenie odsetek od dnia wniesienia pozwu, zgodnie z żądaniem powódki, tj. od dnia 29 maja 2017r., jako że pozwany był wzywany do zapłaty całej kwoty wcześniej (pismem z 24.04.2017 r.)

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I zasądził od pozwanego całą dochodzą niniejszym pozwem kwotę.

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony na podstawie dokumentów złożonych przez strony, częściowo (z wyjątkami wskazanymi wyżej) zeznań pozwanego, jak również dokumentów znajdujących się w dołączonych i wypożyczonych akt komorniczych KM 413/16 oraz aktach XI GNc 2085/15.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona pozwana przegrała sprawę w całości, a zatem winna jest zwrócić powódce koszty procesu w łącznej kwocie 2215 zł, na którą to kwotę składa się: 398 zł opłata od pozwu, 17 opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 1800 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) w brzmieniu z dnia 27 października 2016r. O kosztach procesu orzeczono w pkt II.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)